

Barcelona, 9 de desembre de 1936

A la meva Mercè,

No puc esperar-me per a la nostra propera trobada, el primer dia que vaig veure't, va ser el millor dia de la meva vida, tots aquests anys que estem junts amagats del teu marit, m'he adonat que t'estimo cada dia més. El teu cos càlid, suau, ferm al meu costat i els teus llavis tocant els meus em posa boig.

Espero que no passi més temps per deixar el Joan, ell no et mereix, no ets feliç amb ell como ho ets amb mi, fes-ho i ens esperarà una vida llarga i plena.

Si t'estimo i m'estimes de què tens por? No ets una dona com la resta, submisa i obedient, ets diferent, creativa, intel·lectual i pots decidir el que vulguis.

T'estimo per tot el que ets, el que has estat, i el que seràs a la meva vida.

Un petó i una abraçada,

Andreu Nin

PD: Recorda, tu tens el ritme del meu cor.